

[Gustav Pedersen.]

kunstige Tekstilfibre, Celluld m. v., Hør og til sidst Bomuld. Der var allerede dengang fuld Enighed om, at det var en mere hensigtsmæssig Gruppering med Hensyn til Tarifieringen, end man tidligere havde haft, og der var ligeledes Enighed om, at saaledes som Forholdene laa, var det ikke muligt at foretage den endelige Placering af de forskellige Tekstilgrupper.

Ogsaa jeg vil mene, at det ikke vil være rigtigt i Øjeblikket at foretage en endelig Behandling af Toldtarifferne for de mange forskelligartede Varer, da vi ved meget lidt om, hvordan disse Varegrupper vil gaa ind i Produktionen og Forbruget i de kommende Aar. Det, der foreligger, er altsaa en Slags Nødforanstaltning, som er paakrævet paa Grund af Udviklingen, og som ikke foregiver at være andet end en midlertidig Ordning, indtil vi kan faa den endelige Forhandling, som sikrer en mere varig Placering af de forskellige Varearter.

Der kan derfor antagelig heller ikke være nogen Uenighed om, at det vil være naturligt at forlænge den midlertidige Lov, men det, der kan blive Spørgsmaal om, er, om den skal forlænges for et kortere eller lidt længere Aaremaal. Jeg vil mene, at den højtærede Minister har Ret, naar han foreslaar at forlænge Loven for to Aar. Der er jo fortsat Adgang til at sætte den ud af Kraft, hvis Forholdene gør det paakrævet, men der er vel ingen, der er saa optimistiske, at de tør tro, at vi, før der er gaaet et Par Aar, vil være i Stand til at overse den fremtidige Udvikling af Forbruget af de forskellige Stoffer, der her er Tale om. Der er selvfølgelig ikke noget til Hinder for, at man kan forlænge Loven for eet Aar, og saa forlænge den en Gang til, men vi har jo allerede for en Række af de forskellige Toldlove, vi har haft i de senere Aar, baade for de egentlige Toldlove og i særlig Grad for Afgiftslovene, været nødt til at forlænge midlertidige Love den ene Gang efter den anden, og da vi sandsynligvis næppe i Løbet af et Aar er saa langt fremme, at vi kan gaa i Gang med en virkelig indgaaende Behandling af alle de Spørgsmaal, der kunde være Grund til at behandle i Forbindelse med disse Lovændringer, vil jeg mene, at det mest hensigtsmæssige vil være at forlænge Loven for to Aar, som det er foreslaaet, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Himmelstrup: Forholdene paa det beskatningsmæssige Omraade inden for Ma-

nufakturvaregruppen udviklede sig i 30erne saadan, at de meget høje Toldsatser paa Natursilkevarer blev overført ogsaa til de Manufakturvarer, der fremstilledes af de syntetiske Spindestoffer, baade Kunstsilke og vel navnlig Celluld, og det medførte, at disse Varer blev Genstand for en ganske overordentlig høj Beskatning. Det var dette Forhold, der blev ændret ved Loven af 14. December 1940, hvor den højtærede Finansminister gennemførte en Udjævning af disse Satser, idet Ministeren gennemførte en Nedsættelse af Satserne navnlig for Kunstsilke og for Celluld, men samtidig gennemførte en Forhøjelse af Satserne for alle Varer af Uld og Bomuld. Ministerens Motiv hertil var dobbelt, idet der baade var et finansielt og vel ogsaa et vist beskyttelsesmæssigt Moment i de Foranstaltninger, Ministeren dengang traf. Det var vi imod dengang. Jeg mener i det hele taget, at den Udjævning, som dengang fandt Sted, skete paa et Niveau, som var højere end nødvendigt, men det blev alligevel gennemført.

Jeg ved ikke, hvordan det finansielle Resultat af Toldloven af 14. December 1940 har været. Den højtærede Finansminister var jo, da han gennemførte Lovforslaget, af den Opfattelse, at det, der vilde komme ud af de nye Satser, vilde blive saapas det samme som det, der var kommet ud af de Satser, som disse nye Satser afløste, vel at mærke naar Importen var normal, men den højtærede Finansminister har ikke hverken i Bemærkningerne til det Lovforslag, vi nu behandler, eller i de Udtalelser, han fremsatte, da han forelagde Lovforslaget, oplyst, hvorledes det finansielle Resultat har været. Det er muligt, at den højtærede Minister har faaet saapas de samme Penge ind ved de nye Manufakturvaretoldsatser som ved de gamle — jeg tror nu for øvrigt, Ministeren mente, at de nye Satser vilde give et lidt mindre Beløb. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han ikke kunde oplyse os om, hvordan det finansielle Resultat har været af den Ordning, som blev gennemført i December 1940.

Den Lovgivning, der her er Tale om, drejer sig i meget høj Grad om Beskatningen af Erstatningsstoffer, og da Erstatningsstofferne fremkommer saa at sige fra Dag til Dag i denne Tid, synes jeg, der kan være Grund til, at man ret hyppigt efterser de Satser, der gælder for saadanne Stoffers Beskatning. Jeg maa derfor i Modsætning til den ærede socialdemokratiske Ordfører sige, at det Tidsrum, som den højtærede Minister har foreslaaet skulde gælde for den nye Lov, to Aar, er for langt; jeg vilde finde